

एते शान्तभयाः प्रोक्ताः प्रसोदा ये च वै शिवाः ।
आनन्दाच सुखाच्चैव ज्ञेयकास्य नरैः सह । वर्णाच्च मा-
चारयुता देशात्ते सप्त विश्रुताः । आरोग्या वल्लिन्द्रियैव
सर्वे मरणवर्जिताः । अवसर्पिणी न तेष्वस्ति तथैवोत्-
सर्पिणी पुनः । न तत्वात्ति युगावस्या चरुर्युगकृता
कृचित् । लोतायुगसमः कालस्तथा तत्वं प्रवर्तते । शाक
द्वौपादिषु ज्ञेयं पञ्चस्तेषु सर्वशः । देशस्थ लिंगा-
रेष्य काचः स्वाभाविकः च्छृः । न तेषु सहृदः क-
र्चित् वर्णाच्च मक्तः कृचित् । धर्मस्य चाव्यमीचारादेका-
न्तसुखिनो जनाः । न तेषु माया लोभो वा ईर्ष्यास्त्वा
भयं कृतः । विपर्ययो न तेष्वस्ति तदै चाभाविकं
चृतम् । कालो नैव च तेष्वस्ति न दण्डो न च दा-
रिष्ठकः । स्वधर्मेण च धर्मज्ञाते रक्षन्ति परस्परम् ।
शाकुक्रिकां स्त्री शाकेषु मध्ये चुक्रिका । चिङ्गां
राजनिः ।

शाकट न० शकटाय हितम् अय । १ शकटसम्बन्धयुगादौ
२ शकटयोद्धरि च नेदिः । ३ स्त्रीशाकते उच्चे राजनिः ।
४ धवष्टके च पु० रत्नमा० ।

शाकटायन पु० व्याकरणकारके सुनिभेदे “इन्द्रवन्दः काश
काव्यापिशब्दो शाकटायनः । पाणिन्यसरजैवेन्द्राः ज-
यन्त्यादादशावृदिकाः” कविकल्पदृमः ।

शाकटिक पु० शकटेन चरति टज् । शकटेन गन्ति ।
शाकटीन पु० शकटः परिमाणस्य खज् । विश्वितुवा-
परिमाणे हेमच० । [शाकटादयोऽप्यत्र ।

शाकतह पु० शाकाख्यः तहः । (सेहुण) उच्चे शब्दच० ।

शाकपत्र पु० शाकखेव पञ्चमस्य । शिशु उच्चे राजनिः ।

शाकबालेय पु० बलये हितम् ढक् शाकप्रधानो वारेयः ।
ब्रह्मयष्टिकायाम् शब्दच० । [क । तत्वैव विकाऽ-

शाकबिल्व पु० शाकोऽपि विल्व इव । वाक्त्वाकौ जटोऽस्त्रादेः
शाकम्भरी स्त्री शाकैर्विभर्ति भृ-खच्च स्मृ च । “भरिष्वामि
स्त्राः शाकैरादेः प्राणघारकैः । शाकम्भरीति
विष्वातिं तदा यास्याम्यहं भुवि” देवीमा० निरक्ता-
याम् १दुर्गायाम् । २रोक्तान्तर्गतशाकम्भरनगर्यां न० तत्व
भवं कृ । शाकम्भरीय लक्षणमेदे न० “शाकम्भरोयं कथितं
गडाख्यं रोमकं तथा ! गडाख्यं छु वात्प्रस्त्रयुष्यं
मेदि पित्तलम् । तोऽख्यं अवायि स्वत्त्वाद्विभिन्नान्ति-
कटप्राकि च भावम् ।

शाकयोग्य पु० शाके तज्ज्ञाये योग्यः । धन्वाके राजनिः ।

शाकराज पु० शाकेषु राजते चच्च शाकानां वा राजा
टच्च रत्नमा० । वाक्त्वैव शकलेन विशिष्या प्रोक्तमधीयते अय ।

शाकल पु० व०३० शकलेन विशिष्या प्रोक्तमधीयते अय ।
१ शकलर्विप्रोक्तकल्पादिप्रव्याध्येत्पुष्ट । तेषां संघोऽङ्गो
घोषो वा पुनरय्य वुन् वा । शाकल शाकलक वा ।
१तत्वस्मूहे २तद्वे इत्प्रोपे च पु० । अङ्गः परस्परा
सम्बन्धः” सिंकौ० ।

शाकलिक लि० शकलस्तेदं टक् काल्पा० वार्त्ति० । शकल-
सम्बन्धनि पक्षे अय शाकल तत्वादेः । [शाके तिकाऽ ।
शाकवीर पु० शाकेषु वीरः वीर्यादायकत्वात् । १वासूक-
शाकशाकट न० शाकसु ज्ञेवं शाकटच् । शाकज्ञेवे ।
शाकटिनच् शाकशाकटिन अल्पादेः हेमच० ।

शाकश्रेष्ठ पु० शाकेषु श्रेष्ठः । १वासूकशाके शब्दर० २जी-
वन्त्यां ३वासांकौ स्त्री हेमच० । [क्षेमे राजनिः ।

शाकाङ्ग न० शाकस्य तज्ज्ञायस्त्राङ्गुहप्रयोगि । १मरिचे २डोडी-
शाकाङ्ग न० शाकमेवाङ्गम् । इत्याङ्गे राजनिः ।

शाकास्त्रभेदन न० शाकहृष्म अर्हत् भिनति भिद-ल्यु ।
१ चुके (चुकोपाङ्गः) राजनिः । [इत्ये राजनिः ।
शाकालाबु स्त्री शाकप्रवानालाबुः । अलाबुभेदे राजालाबु
शाकाष्टका स्त्री शाकेन कर्तव्या अटका । गौणफाल्गुनृ
कथाएत्याम् अटकाश्चेत् ५१६ ए० दशग्रम् ।

शाकिनी स्त्री शाकमस्त्रयस्याः उत्पदात्वे न इनि । शाकभव-
नयोग्यायां भूमौ गद्वाटिकायाम् २देवीसहचरीभेदे च ।
“डाकिनी योगिनी वैव खेचरी शाकिनी तथा । दिक्षु
पूज्या इमा देव्यः सुविद्धिफलदायिकाः” काल्पा० कल्प० ।
कण्ठेशस्ये विशुद्धाख्ये चक्रे स्थितावां श्वेतोशक्तौ च
“विशुद्धाख्ये भहाचक्रे बोड्यस्त्रसंयुते । सहायिं
शाकिनीञ्च विष्वसेत् पूर्ववत्ततः” तन्त्रसा० ।

शाकुण पु० शक-वा० उत्तरन् । परतापके शब्दमा० ।

शाकुन पु० शकुनं गुभागुभस्त्रचक्रं निमित्तमधिकल्प लतो
यत्वः अय् । शकुनज्ञानसाधने यत्वे (काकचरित) ।
“गुभागुभस्त्रानविनिर्णयादेः हेतुन्तर्यां यः शकुनः स
उत्तः । गतिस्त्रराजोकनभावचेष्टां संकीर्त्यामोदि-
पदादिकानाम् । लोकोऽसुना शकुनसंज्ञकेन ज्ञानेन
विज्ञातस्त्रकम्भां । नापायक्त्रे परति प्रसर्यन् शास्त्रं
हि दिव्या दग्गतीन्द्रियेषु” वसन्तराजः ।

शाकुनिक पु० शकुनेन पर्विबधादिना जीवति टज् ।
पर्वित्यात्के अमरः ।